

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26Csp/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120281371
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethőová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:6120281371.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Naďou Pethőovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35831154, Mýtna 48, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: R. P., X.. XX.XX.XXXX, L. R. XXXX/XX, Y. Ú., zastúpená: Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50252151, Jána Poničana 9, Bratislava, o zaplatenie 4725,46 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanej priznáva 100 % náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou žalobca žiadal súd, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4725,46 eur s príslušenstvom v podobe úroku z omeškania, z dôvodu porušenia platobných povinností zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.
2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.
3. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán sporu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ďalšími listinnými dôkaznými prostriedkami a dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:
  4. Zo žaloby a písomných vyjadrení vyplynulo, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 12.09.2016 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 4970.00 €, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.09.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 18.09.2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru

dĺžnú sumu nezaplatil, voči právne predchodcovi žalobcu sa tak od 26.09.2017 dostal do omeškania so zaplacením dĺžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 19.11.2019 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 02.09.2019. Žalovaný bol vyzvaný vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dĺžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dĺžnej istiny úveru vo výške 4725.46 €, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil. Na margo odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky RE871844568SK, čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázali aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dĺžnikovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie súdu predložili aj výzvy nášho právneho predchodcu, banky - predložené súdu už v žalobe. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 z.o bankách. V súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.09.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dĺžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 18.09.2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. V tomto spore preukázal, že právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplacením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Nakoľko žalovaný napriek výzve banky bol viac ako 90 dní v omeškani so zaplacením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia v tomto spore. Žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, tj. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky. Má za to že tvrdenia žalovaného sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Nárok žalobcu považuje za dôvodný a preukázaný.

5. Žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu uviedla, že poplatok za poskytnutie úveru bol vyrubený vo výške 99,40 eur. Zmluvná podmienka o poplatku za poskytnutie úveru bola súdmi určená za neprijateľnú, a to rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 27Co/57/2019-193 z 18.07.2019, rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 05.12.2017 sp.zn. 5Co/158/2017, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice z 1.3.2017 sp. zn.13C/354/2014, pretože požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie veriteľom - bankou nesleduje záujmy spotrebiteľa. V tejto súvislosti Krajský súd Trenčín uviedol, že je potrebné poukázať na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo neprižnal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Ak Občiansky zákonník v ustanovení § 53a ods. 1 ukladá dodávateľovi povinnosť zdržať sa používania konkrétnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť alebo ak z takejto podmienky nebolo priznané plnenie, dodávateľ nie je oprávnený domáhať sa ani v súdnom konaní plnenia vyplývajúceho z neprijateľných podmienok voči ostatným

spotrebiteľom. Zákonnému pojmu zdržať sa používania bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá i povinnosť dodávateľa neuplatňovať si plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. To platí i v danej veci. Od 10.06.2013 je ustanovením § 37 ods. 17 (predtým ods. 21) zákona o bankách bankám zakázané požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu. Poplatok za poskytnutie úveru sleduje len vlastný záujem veriteľa. Vrchný krajský súd v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája 2011 vyslovil, že je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku). Krajský súd v Prešove rozsudkom z 21. novembra 2012 sp. zn. 18Co 109/2011 vyslovil, že za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Za neprijateľnú podmienku sa považuje aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňuje inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. Aj v danej veci došlo k tomu, že právny predchodca žalobcu sumu rovnajúcu sa dohodnutému poplatku žalovanej ani ako dohodnutý úver, resp. jeho časť neposkytol. V skutočnosti právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľke úver nižší, ako je výška úveru uvedená v zmluve, a to o sumu rovnajúcu sa poplatku za spracovanie úveru. Poskytovanie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť je v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru. Takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške, pričom veriteľ úroky počítá aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov. Táto zmluvná podmienka je neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pretože odporuje ratio legis právnej úpravy úveru. Suma 99,40 eur ako poplatok sa preto považuje za mimoriadnu splátku, resp. žalobca si mohol uplatniť nárok len zo skutočne poskytnutej istiny 4 870,60 eur, nakoľko žalovanej nebol poskytnutý úver vo výške 4 970,00 eur tak ako to tvrdí žalobca v žalobnom návrhu ale len vo výške 4 870,60 eur. 2. Posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver Z predloženej žiadosti o flexipôžičku vyplýva, že žalovaná spotrebiteľka bola slobodná, vyživovala jedno nepľnoleté dieťa, počet členov rodiny bol 2, bývala u rodičov, bola ekonomicky neaktívna a poberala len materský príspevok vo výške 200,00 eur mesačne. Žalovaná spotrebiteľka mala jeden úver od nebankovej spoločnosti, ktorý však právny predchodca žalobcu v žiadosti nevyznačil napriek tomu, že tento úver bol zverejnený v úverovom registri. Životné minimum na pľnoletú fyzickú osobu bolo 198,09 eur mesačne a na nepľnoleté dieťa 90,42 eur mesačne. Pred uzatvorením zmluvy o úvere banka neposúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, nezohľadnila najmä schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a potrebné a primerané skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa splácať úver počas celej doby trvania zmluvy o úvere, nebrala do úvahy najmä výšku poskytnutého úveru, príjem spotrebiteľa, výdavky spotrebiteľa, náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa a nepľnoletého dieťaťa, výšku splátky poskytovaného úveru, peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa, nezohľadnila ďalšie finančné a ekonomické okolnosti, ktoré mali vplyv na schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Žalovaná poberala materský príspevok 200,00 eur a mala vyživovaciu povinnosť voči svojmu nepľnoletému dieťaťu. Neboli zohľadnené náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb. Z toho vyplýva, že žalovaná v žiadnom prípade nemohla spĺňať podmienky pre poskytnutie úveru a už pred uzavretím zmluvy bolo zrejmé, že žalovaná nemá príjem na to, aby predmetný úver splácala od počiatku mesačne po 79,28 eur. Banka (právny predchodca žalobcu) nekonala s odbornou starostlivosťou a hrubo porušila povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Banka nebola oprávnená vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru a keďže ide o hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 (posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver) úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pôvodný veriteľ teda nemohol pristúpiť k zosplateniu úveru. Podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru dňa 17.08.2024. Ako je uvedené, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo a preto pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. nemohla postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 17.08.2024, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. pre postúpenie pohľadávky musia byť splnené 2 podmienky a to postúpenie pohľadávky na oprávnenú osobu a

ukončenie úverového vzťahu. Pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom - Všeobecnou úverovou bankou, a.s. - t.j. bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom nedošlo k zosplatneniu celého dlhu žalovanej resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom. Pokiaľ teda Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila svoju pohľadávku na žalobcu konala v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom). Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom), Všeobecná úverová banka, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 19.11.2019 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Žalobcovi v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalovaná navrhuje, aby súd žalobu zamietol. Ako je uvedené, žalovaná ku dňu 16. 08. 2017 uhradila spolu sumu 663,86 EUR, pričom mala uhradiť len sumu 567,27 EUR (51,57 x 11 splátok). Z toho vyplýva, že žalovaná uhradila aj splátku splatnú dňa 17. 09. 2017 a časť splátky splatnej dňa 17. 10. 2017 vo výške 45,02 EUR. Platí, že žalovanej ostala zachovaná povinnosť uhrádzať splátky istiny po celú dobu trvania úverového vzťahu, po dobu 95 mesiacov, kde posledná splátka pripadala na 17. 08. 2024. VÚB banka teda nemohla pristúpiť k zosplatneniu úveru, podľa zmluvy je konečná splatnosť úveru dňa 17. 08. 2024, a keďže k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo VÚB banka nemohla postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“. Splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávka iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. pre postúpenie pohľadávky musia byť splnené 2 podmienky a to postúpenie pohľadávky na oprávnenú osobu a ukončenie úverového vzťahu. Pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom - VÚB bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom nedošlo k zosplatneniu celého dlhu žalovanej resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom. Pokiaľ teda VÚB banka postúpila svoju pohľadávku na žalobcu konala v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom). Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom), VÚB banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 19. 11. 2019 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“). Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplattnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zapltenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaná plnila riadne a včas svoj dlh a nebola v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Z uvedeného potom vyplýva, že nebola splnená podmienka nepretržitého omeškania po dobu viac ako 90 dní v zmysle ZoB, a teda sa jedná o neplatný právny úkon podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovanej na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 ZoB tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19. novembra 2019, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ. Žalovaná v tomto smere podporne odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 07. 07. 2020 č.k. 9CoCsp/7/2020, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25. 06. 2019 č.k. 9Co/308/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. 02. 2019 č.k. 9Co/147/2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 02. 2018 č.k. 5Co/374/2017.

6. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52a ods. 2 OZ ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

11. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53c OZ ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

15. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 7 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 11 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd vychádzajúc z tvrdení a listinných dôkazov predložených žalobcom za jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 12.09.2016 pod číslom úverového účtu 2125459121 úver vo výške výške 4 870,60 € (po zohľadnení zaplateného poplatku), ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Následne právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 10.09.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie

o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 18.09.2017. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 19.11.2019 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 02.09.2019. Žalovaný bol vyzvaný vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 4725.46 €, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi upomienke nezaplatil.

20. Je nesporné, že predmetný záväzkový vzťah je vzhľadom na povahu zmluvných strán vzťahom spotrebiteľským, na úpravu ktorých práv a povinností je nutné aplikovať ust. § 52 a nasl. OZ v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, t.j. k 12.09.2016.

21. Súd uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

22. Súd sa plne stotožnil s procesnou obranou žalovanej v časti nutnosti aplikácie ust. § 11 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z., nakoľko posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver Z predloženej žiadosti o flexipôžičku vyplýva, že žalovaná spotrebiteľka bola slobodná, vyživovala jedno nepľnoleté dieťa, počet členov rodiny bol 2, bývala u rodičov, bola ekonomicky neaktívna a poberala len materský príspevok vo výške 200,00 eur mesačne. Žalovaná spotrebiteľka mala jeden úver od nebankovej spoločnosti, ktorý však právny predchodca žalobcu v žiadosti nevyznačil napriek tomu, že tento úver bol zverejnený v úverovom registri. Žalobca tak porušil povinnosť podľa ust. § 11 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z., pričom porušenie možno definovať ako hrubé porušenie („...alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“). Žalobca splnenie predmetnej povinnosti nepreukázal, na danú časť procesnej obrany nereagoval. Životné minimum na pľnoletú fyzickú osobu bolo 198,09 eur mesačne a na nepľnoleté dieťa 90,42 eur mesačne. Pred uzatvorením zmluvy o úvere banka neposúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, nezohľadnila najmä schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a potrebné a primerané skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa splácať úver počas celej doby trvania zmluvy o úvere, nebrala do úvahy najmä výšku poskytnutého úveru, príjem spotrebiteľa, výdavky spotrebiteľa, náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa a nepľnoletého dieťaťa, výšku splátky poskytovaného úveru, peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa, nezohľadnila ďalšie finančné a ekonomické okolnosti, ktoré mali vplyv na schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Žalovaná poberala materský príspevok 200,00 eur a mala vyživovaciu povinnosť voči svojmu nepľnoletému dieťaťu. Neboli zohľadnené náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb. Z toho vyplýva, že žalovaná v žiadnom prípade nemohla spĺňať podmienky pre poskytnutie úveru a už pred uzavretím zmluvy bolo zrejmé, že žalovaná nemá príjem na to, aby predmetný úver splácala od počiatku mesačne po 79,28 eur. Banka (právny predchodca žalobcu) nekonala s odbornou starostlivosťou a hrubo porušila povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Banka nebola oprávnená vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru a keďže ide o hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 (posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver) úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pôvodný veriteľ teda nemohol pristúpiť k zosplateniu úveru. Podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru dňa 17.08.2024. Ako je uvedené, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo a preto pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. nemohla postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 17.08.2024, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom), Všeobecná úverová banka, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru

vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 19.11.2019 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Žalobcovi v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol.

23. V závere dáva súd stranám do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa nimi navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

24. Vzhľadom na plný procesný úspech žalovanej súd rozhodol o náhrade trov konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalobca, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.